

OBSAH:

Práce v Senátu a ve volebním obvodu 1 – 3

Akce, jichž jsem se zúčastnila 3 – 6

Mé názory 6 – 8

Milí přátelé,

náš život nemilosrdně zasáhla pandemie koronaviru. I Senát zasedá v polovičním složení, aby v případě potřeby byli k dispozici náhradníci. Já patřím mezi ně, a tak se nyní snažím co nejvíce pomáhat Třebíčsku. Zejména tím, že zhotovuji roušky pro Nemocnici Třebíč. Nemožnost setkávat se také ovlivní nadcházející Velikonoce. Nejvýznamnější křesťanské svátky budeme moci oslavit jen se svými nejbližšími v nejužším rodinném kruhu, nikoli v kostelích a děti s pomlázkou. Věřím však, že pandemie snad brzy opadne a my se budeme moci co nejdříve vrátit k běžnému životu. Přeji Vám hodně štěstí a hlavně pevné nervy v této nelehké době.

Vaše

Hana Žáková

STAROSTOVÉ
A NEZÁVISLÍ

 Senátorský klub
Starostové a nezávislí

Zajímá vás, jak pomáhají senátoři STAN?

Těší mě, jak velká vlna solidarity se mezi námi našla. Děkuji vám všem i svým kolegům za to, jací jste. Tedy šikovní, pracovití, lidští, ohleduplní a laskaví. A k tomu sdílím příspěvek senátorského klubu STAN.

Ocitli jsme se v naprosto mimořádné situaci, jakou v novodobé historii naše země nezažila. Je obtížné se orientovat v toku nových informací i zpráv, které jsou nám denně předkládány.

Chceme touto cestou poděkovat zejména (mužům i ženám) zdravotníkům, lékárníkům, záchranářům, hasičům i policistům, hygienikům a epidemiologům a mnoha dalším, kteří musí dál chodit do zaměstnání a i v omezených podmínkách zajišťují fungování naší země.

Dík patří také těm, kteří si zachovali zdravý rozum a k mimořádným opatřením přistupují realisticky a bez zbytečné paniky. I přesto bychom vás rádi požádali, abyste byli ke svému okolí maximálně ohleduplní a v souvislosti se snahou zamezit šíření ná-

kazy koronavirem, zejména v prostředí vyžadujícím těsnější kontakt, používali ochranné prostředky. Chráníte tím sebe i své okolí.

Vážíme si vlny solidarity a spontánního zapojování různých skupin dobrovolníků do šití chybějících roušek nejenom pro své blízké, ale hlavně pro všechny potřebné!

I naši senátoři pomáhají a nabízejí pomocnou ruku tam, kde je třeba. Např. Hana Žáková sedla k šicímu stroji a začala šít roušky pro Nemocnici Třebíč. Do této chvíle ušila několik desítek kusů roušek a pochopitelně ve svém nasazení nepolevuje. Držíme palce! Zdeněk Hraba pomáhá s distribucí týmu paní Havlíčkové, která šije v Dolních Břežanech a okolí roušky, které následně pan senátor rozváží např. do Úval, Pyšel, Říčan na místní radnice, kde je dále rozdávají.

Nebo Jiří Vosecký, ten pro změnu zajel i do Kralup nad Vltavou, kde v Technoparku, který je celoškolským pracovištěm VŠCHT Praha, připravili desítky litrů desinfekce. Tu zavezl do Novoborsko a předal těm obcím, na které se nedostalo z jiných dodávek. Tuto akci se podařilo zajistit díky senátorovi a bývalému starostovi Kralup nad Vltavou Petru Holečkovi.

Davida Smoljaka napadlo založit v Praze skupinu „Roušky pro Prahu 9“, kde je nyní přes 200 lidí, kteří nabízejí nebo poptávají pomoc v jeho senátním obvodu. Kromě toho koordinuje pomoc ze strany místních komunitních center. Každý den rozdávají roušky, které šijí jejich dobrovolníci, distribuuji látky, propojují ty, co potřebují pomoc, s těmi, co ji nabízejí. Nezůstávají ale jen u ochranných pomůcek, ale např. dovezli do Českého červeného kříže várku 10 kg kávy pro místní seniory.

Pokračování na straně 2.

Zajímá vás, jak pomáhají senátoři STAN?

Pokračování ze strany 1.

První místopředseda Senátu Jiří Růžička, jako ředitel Gymnázia Jana Keplera, řeší s desítkami škol reálné a zvládnutelné možnosti výuky on-line a angažuje se v koordinaci mezi Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a školskými asociacemi v otázce přijímaček a maturit.

Miroslav Balatka ve svém volebním obvodu Sokolov podporuje a pomáhá sokolovské „Šicí akční skupině“, která za několik dní ušila víc než 1000 roušek pro sociální služby a seniory. Zajímavé je, že látku na roušky tam řezou laserem, nebo také to, že tisknou respirátory na 3D tiskárně. 130 ks roušek už předali do Nemocnice Sokolov.

V Krásné Lípě, kde je místostarostou, se angažuje v pomoci v boji s koronavirem Zbyněk Linhart. Tam během prvního týdne dali dohromady cca 3,5 tisíce bavlněných roušek. Rozděluje je systematicky a postupně – lidem zajišťujícím služby, ošetřovným, seniorům a dalším. Omezeně i mimo město – např. do rumburské nemocnice.

Opavský senátor Herbert Pavera zase zveřejnil výzvu, zda se najdou švadlenky, které by šily roušky. A ozvalo se jich několik desítek. Ušily možná až dva tisíce

kusů! Pro obec, své příbuzné, sousedy, do nemocnic, do rehabilitačních zařízení, pro domovy pro seniory nebo policisty. A šíjí dále, protože nouzový stav může trvat ještě několik týdnů.

Bývalý rektor Masarykovy univerzity Mikuláš Bek: „Každý se dnes můžeme zapojit. Každý kus pomoci může pro ostatní znamenat hrozně moc. Dělá mi radost, že Masarykova univerzita rozjela vlastní projekt pomoci proti následkům epidemie koronaviru. Proto ať už potřebujete pomoci, nebo naopak chcete přidat ruku k dílu, určitě běžte na web www.munipomaha.cz, kde se vás rádi ujmou.“

A takhle se snaží i další senátoři z našeho klubu, tady najdete jen krátký výčet. Je to jen část odpovědi na otázku škarohlídků, co dělají v této nelehké době zákonodárci, když nejednají? Jako „miniombudsmani“ ve svých volebních obvodech pomáhají a jsou jedněmi z vás!

Přejeme nám všem, ať jsou mimořádná opatření co nejdříve minulostí. Prosíme vás o jejich maximální dodržování i o vzájemnou ohleduplnost. Zvažte také, co vše musíte mimo své domovy řešit v době nouzového stavu a které záležitosti snesou odklad. Přejeme vám, ať vše přečkáte ve zdraví.

Kolega David Smoljak například založil iniciativu „Roušky pro Prahu 9“, která sdružuje přes 200 lidí.

Své podněty, připomínky či nápady jak pomoci, nebo když snad budete potřebovat zprostředkovat nějakou pomoc, můžete psát na e-mail: kontakt@senat-stan.cz.

Z Podvýboru pro energetiku a dopravu

V Senátu jsme 10. března zasedali v rámci Podvýboru pro energetiku a dopravu. Na programu bylo projednávání návrhu Evropské komise zřídit Fond pro spravedlivou transformaci, který by měl podpořit regiony a členské státy, jež se z důvodu přechodu na klimaticky neutrální ekonomiku EU do roku 2050 budou potýkat se závažnými sociálně-ekonomickými problémy. Fond by měl mít rozpočet ve výši 7,5 mld. EUR a je určen všem členským státům. Na Českou republiku by měla připadnout částka 581 mil. EUR. Jednotlivé státy budou muset připravit územní plán spravedlivé transformace, v němž

se určí transformací nejvíce zasažené oblasti a ty budou finančně podpořeny jak z nově vzniklého Fondu pro spravedlivou transformaci, tak i ze stávajícího Evropského fondu pro regionální rozvoj a Evropského sociálního fondu. Fond pro spravedlivou transformaci bude podporovat zejména investice do přechodu na čistou energii, dekontaminaci postižených lokalit a rekvalifikaci pracovníků. Tento dokument se bude projednávat v senátním Výboru pro záležitosti EU a na plénu Senátu. Děkuji za pomoc při přípravě materiálů panu Milanu Petříkovi z Oddělení pro EU a Radce Novákové, tajemnici podvýboru.

Děkuji všem

Nikdy by mě nenapadlo, že šítí roušek mě pohltí natolik, že zapomenu jít spát. Děkuji všem, kteří pomáháte také šítí roušky a věnujete je potřebným.

Senát jednal o mimořádných opatřeních

Senát i Poslanecká sněmovna zasedají ve zhruba polovičním složení, aby v případě nákazy některého z jejich členů nebyly tyto zákonodárné orgány zcela paralyzovány.

Celkem pět návrhů zákonů v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii v roce 2020 prošlo 25. března hlasováním na 18. schůzi Senátu. V oblasti evidence tržeb se odkládá její 3. a 4. vlna pro všechny na dobu tří měsíců od konce nouzového stavu. Tedy tři měsíce po ukončení nouzového stavu platí výjimka z evidenční povinnosti. Další dva odsouhlasené návrhy zákona jsou z dílny Ministerstva práce a sociálních věcí. Ten první zvyšuje věk dětí, jejichž rodiče mají nárok na ošetřovné, z 10 let na 13 let. Rozšiřuje také délku čerpání ošetřovného, která je nastavena

na standardní situaci devíti kalendářních dní, na celou dobu trvání mimořádného opatření. Druhý návrh zákona chce ulehčit živnostníkům jako OSVČ překonat kritické období, kdy velká část z nich ze dne na den přišla o zakázky a tržby. Jedná se o odpuštění plateb nebo záloh na důchodové pojištění na dobu šesti měsíců, počínaje měsícem březnem. S další úlevou pro OSVČ přišlo i Ministerstvo zdravotnictví, které navrhuje zprostit OSVČ povinnosti platit pojistné po období šesti měsíců, od března do srpna letošního roku. Dále mohou tyto osoby své přehledy o příjmech

a výdajích za rok 2019 podávat až do 3. srpna letošního roku. Poslední novela zákona se týká školství. Termíny konání přijímacích, maturitních a závěrečných zkoušek, které jsou uvedeny přímo ve školském zákoně, v této mimořádné situaci není možné dodržet. Co se týče jednotných přijímacích zkoušek, tak ty budou nejdříve 14 dní po znovuotevření škol a budou mít státní termín. Maturitní zkoušky pak budou nejdříve 21 dní po znovuotevření škol. Pakliže by se školy neotevřely ani po 1. 6., maturitní vysvědčení bude vydáno náhradním způsobem a hodnocení maturitní zkoušky bude vycházet z hodnocení žáka průměrem za tři poslední vysvědčení. Žákovi bude na jeho žádost umožněno vykonat maturitní zkoušku v následujícím zkušebním období.

Jak Sněmovna, tak i Senát fungují v nouzovém režimu, a tak zasedala zhruba polovina senátorů a senátorek. Já patřím do té druhé poloviny, která zůstala doma v záloze. Chci poděkovat kolegům, kteří se této schůzi zúčastnili, za to, jak rychle dokázali návrhy projednat a usnadnit tak situaci mnoha občanů v této nelehké době. My, co jsme zůstali doma, nezhálíme a snažíme se pomáhat například šitím roušek.

Vyšlo v Horáckých novinách 27. března 2020

Senátorka Hana Žáková: Děkuji za vaši solidaritu

Milí přátelé,
tentokrát snad ani nelze psát o něčem jiném, než je současná situace vzniklá pandemií koronaviru Covid-19. Události, které tato nemoc způsobila, šly za sebou neskutečně rychle. Ještě v první polovině března jsme si nedovedli představit život bez otevřených obchodů, restaurací, zábavních podniků, všude jsme chodili volně, bez zábrán. Nyní je situace diametrálně odlišná - a změna je patrná na první pohled kvůli rouškám. Kdokoli vyjde na ulici, musí ji mít.

Vláda však nebyla schopna dodat je všem, a proto se v okamžiku, kdy roušky začaly být vyžadovány, zvedla obrovská vlna solidarity. Zejména ženy sedly k šicím strojům a začaly šít roušky nejen pro sebe, ale i pro své blízké, a hlavně pro kohokoli, kdo roušky nejvíce potřeboval. Z těchto domácích dílen putovaly tyto ochranné

prostředky do domovů pro seniory, na radnice obcí a měst či do nemocnic. Jednou z nich byla i ta třebečská, která trpěla akutním nedostatkem ochranných prostředků, a vyhlásila proto veřejnou akci, na níž svými podomácku vyrobenými rouškami reagovaly stovky či možná tisíce lidí. Jinde naopak lidé zkusili vyrobit desinfekci - a také se jim to dařilo. Jejich podomácku vyrobené přípravky odebíraly úřady a veřejné budovy. Podobně se do této akce ale zapojily i textilní firmy, které svou výrobu zcela přeorientovaly na roušky. V tomto ohledu musím zmínit třebečskou firmu Altrevu, jejíž obchodní ředitel pan Kolář bleskově zareagoval na vývoj situace a zařídil výrobu mnoha tisíc kusů roušek hned v prvních dnech této krize.

Všem, kdo neváhal a obětovali svůj volný čas, peníze či materiál na výrobu těchto, v dnešní době životně důleži-

tých prostředků, bych chtěla velice poděkovat. Člověka hřeje u srdce, když vidí, že přijde-li nějaká pohroma, v tomto úspěšném světě se projeví tolik solidarity a laskavosti.

Zároveň bych chtěla poděkovat všem zdravotníkům, hasičům, policistům, prodávacům, doručovatelům, lékárníkům a dalším lidem, kteří s koronavirem bojují v rámci svých profesí. I přes obrovské vytížení, které znamená neskutečný nápor na tělesnou i psychickou stránku každého z nich, tuto situaci zvládají zcela profesionálně.

Je patrné, že na všem zlém se najde něco dobrého. Něco, na co budeme rádi vzpomínat. Pandemie koronaviru pomine, ale právě tato šlechetnost zůstane navždy v našich vzpomínkách i srdcích.

Velice Vám všem děkuji.
Vaše
Hana Žáková
senátorka za Třebečsko

Obrovský dík patří i zdravotníkům v ochranných oblecích, kteří nyní drží služby u červeného stanu před třebečskou nemocnicí. Ti každému přichozímu měří teplotu a poskytnou desinfekci. Ve stanu také můžete nechávat balíčky pro své blízké hospitalizované v nemocnici či roušky. I senátorka Žáková se do jejich šití zapojila - od jejich povinného zavedení jich do nemocnice dodala několik desítek.

Vzpomněli jsme 170 let Masarykova narození

Sedmého března jsme si připomněli 170 let od narození prezidenta-osvoboditele T. G. Masaryka. Jeho odkaz je mi velice blízký, a proto se snažím myšlenky a hodnoty, které nám tento významný státník zanechal, stále připomínat. Jsem proto ráda, že už podruhé od svého zvolení senátorkou jsem mohla převzít organizaci vzpomínkového shromáždění u pomníčku prezidentů TGM a Edvarda Beneše v Třebíči-Týně.

Děkuji starostovi Třebíče Pavlu Pacalovi, bývalému organizátorovi těchto setkání Vlastimilu Cabejškovi a všem dalším, kdo na setkání přišli a zazpívali si s námi nejen hymnu Kde domov můj, ale i Masarykovu oblíbenou písničku Ach synku, synku. Kromě toho děkuji i trebičským skautům ze střediska Srdíčko, že u pomníčku během akce drželi čestnou stráž, panu Tomáši Rohovskému, že ve své četnické uniformě dodal shromáždění atmosféru Masarykovy první republiky (a také že si s ním přítomné děti mohly pořídit pěkné fotografie a budou tak mít vzpomínku na tuto akci) a také fotografu Jakubu Mertlovi za hezké snímky. Zvláštní poděkování náleží lidem, jejichž jména neznám, ale kteří celoročně o pomníček pečují.

Tato akce byla spolu s ukončením soutěže pro žáky trebičských škol (viz články na této dvojstraně) a vernisáží výstavy těchto žákovských prací spojené s přednáškou o Masarykově návštěvě v Třebíči, jež se konala 2. března v Městské knihovně Třebíč, poslední vzpomínkou na velkého muže narozeného 7. března 1850 – ale už nyní se těším na příští rok, až se u pomníčku v Třebíči-Týně opět potkáme. *Foto: Jakub Mertl*

29. února vyvrcholila soutěž pro školy o TGM

Letošní rok je přestupný, což znamená, že jsme opět po čtyřech letech v kalendáři našli i 29. únor. Právě v toto nezvyklé datum vyvrcholila půlroční práce týmů z trebičských základních škol a víceletého gymnázia, do které se zapojilo celkem 46 dětí. Jednalo se o soutěž ke 170. výročí narození prezidenta T. G. Masaryka a jeho návštěvy Třebíče v roce 1928. Slavnostní předání pamětních listů a prezentace prací všech třinácti týmů proběhlo v Kamenném sále trebičského zámku. Gratuluji vítěznému týmu ze ZŠ Bartušкова a na všechny účastníky se těším na viděnou ve Valdštejnském paláci – sídla Senátu Parlamentu ČR, kde je pro ně za jejich píli a snažení připravena prohlídka. Také chci poděkovat všem partnerům

akce, jimiž jsou Muzeum Vysočiny Třebíč s ředitelem Jaroslavem Martínkem a Jaroslavem Baštou alias naším prezidentem TGM, dále Městská knihovna v Třebíči zastoupená paní Hanou Kabelkovou, Moravský zemský archiv Třebíč zastoupený paní Jitkou Padrnosovou, mému asistentovi Milanu Krčmářovi a hercům z divadelního souboru Ampulka. Dále chci poděkovat pedagogům, kteří děti motivovali a vedli: paní Pavlíně Šabatové (ZŠ Bartušкова), paní Lence Chybové (Gymnázium Třebíč), paní Markétě Švecové (ZŠ Horka-Domky), panu Pavlu Mikolášovi (ZŠ Benešova) a panu Liboru Švecovi (ZŠ TGM). Všem účastníkům soutěže darovala plavbu lodí Lodní doprava Dalešická přehrada. *Foto: Pavel Rybníček*

Vystavené práce jste mohli vidět v knihovně

O tom, jak šikovné jsou třebíčské děti, jste se v březnu mohli přesvědčit v Městské knihovně Třebíč. V Zeleném salonku se konala výstava prací na téma „Masaryk a Třebíč“. Ty připravili žáci základních škol a Gymnázia Třebíč v rámci soutěže, již jsem měla tu čest organizovat (viz protější strana).

Výsledky snažení byly rozděleny abecedně podle zúčastněných škol a hned zkraje jste mohli najít práce žáků ZŠ Bartušková. Ta postavila dva týmy, přičemž ten mladší (a zároveň zcela nejmladší v rámci celé soutěže) byl pro svůj ohromný elán a také velmi pěkné zpracování vyhodnocen jako nejlepší. Tento tým vytvořil mapu, která ukazuje, kudy se Třebíč pohyboval prezident Masaryk v roce 1928, a velice originálně pojaté vznášející se kvádry s fotografiemi tehdejších i dnešních třebíčských prostranství. Jednou z členek tohoto týmu byla i Marie Magdaléna Davidová, která se vernisáže též zúčastnila a popsala, jak to vlastně s účastí jejího týmu na soutěži bylo. Když se o této akci doslechla, hned se pro ni nadchla, ale neměla žádné parťáky. Svým zapálením pro věc a přesvědčovacími schopnostmi záhy přemluvila ještě Yasmín Shudeiwu, Gabrielu Svobodovou a Viktora Ježka, s nimiž se pod vedením paní učitelky Šabatové pustila do práce. Začali se zajímat o Masaryka i starou Třebíč a před očima se jim objevily dávno zapomenuté osudy a příběhy. A protože v dětském věku není nic nemožné, postupně tyto příběhy v podobě fotografií a starých záznamů přeměnili v originální exponáty, což jim posléze přineslo nejvyšší ocenění, které jim bylo uděleno v sobotu 29. února v Kamenném sále zámku.

„Dneska jsme si ve škole připadali jako celebrity,“ prozradila s tak nevinným výrazem ve tváři, že se všichni dospělí, kteří jejímu vyprávění naslouchali, neubránili úsměvu. A pak pokračovala: „Soutěž mě moc bavila a chtěla bych si ji zase někdy zopakovat.“

Maruško, mohu Tě ujistit, že budeš mít šanci – už jsme totiž s paní Kabelkovou z třebíčské knihovny, paní Padrnosovou

Mapa vytvořená nejmladším týmem, kterou zmiňuji v článku. Foto: P. Rybníček

S Maruškou Magdalenou Davidovou a její paní učitelkou Pavlínou Šabatovou

z Moravského zemského archivu, panem Baštou z Muzea Vysočiny Třebíč a také se všemi učiteli, kteří akci připravovali, přemýšleli nad dalšími tématy pro nadcházející roky.

Právě paní Jitka Padrnosová z archivu si pro vernisáž připravila poutavé vyprávění o tom, jak Masarykova návštěva Třebíče vlastně vypadala. Úplně jsem viděla ty davy lidí lemující silnice, po nichž projížděl, slavobrány při vjezdu do města, květinami zdobené průčelí radnice, nadšené děti a slyšela vyzvánění kostelních zvonů... Pan prezident Masaryk byl lidmi milován a Třebíčany si získal ještě více, když jim prozradil, že do jejich města v mládí několikrát zavítal. Měl tu známé, z nichž někteří ho v Třebíči také uvítali. Jako dárek dostal od zdejšího ševce pana Zelnička jezdecké boty, které mu prý seděly jako ulité. Navštívil také baziliku sv. Prokopa na Podklášteří, které tehdy bylo samostatné – a na její obnovu věnoval 15 tisíc korun.

Z Třebíče pokračoval do Telče a cestou ve Štěměchách dal neplánovaně zastavit, aby se mohl setkat s lidmi, jimž pouhé dva dny předtím shořely domy. Těm věnoval osm tisíc korun, což tehdy byly značné peníze. Jak asi mohli být ti lidé dojati a překvapeni, když se zčistajasna objeví prezident, kterého si všichni váží a kterého obdivují, projevuje jim účast, a ještě jim přináší tak velkou podporu? Jsem přesvědčena, že tehdy nikdo neskrýval slzy dojetí...

Pan prezident Masaryk dokázal lidi spojovat, každému šel příkladem. Byl to moudrý a laskavý člověk, a zároveň opravdový státník. Kéž bychom se v čele státu někdy opět dočkali další podobné osobnosti.

Děkuji všem dětem, které se soutěže zúčastnily. Skutečnost, že se zajímají o tak významného člověka, jeho myšlenky, hodnoty a činy, mě naplňuje nadějí, že se nového Masaryka možná někdy opět dočkáme.

PS: A také moc děkuji za krásnou kytici, dámy!

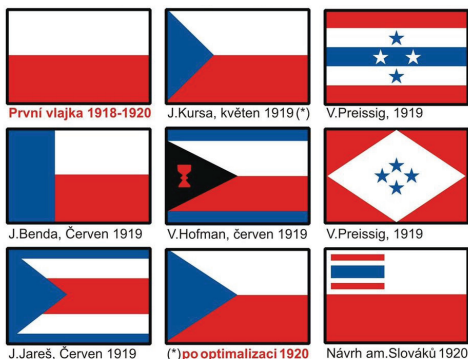
Charitativní ples klientů Březejce

Centrum Kociánka, pracoviště Březejc, 5. března pořádalo v Jupiter klubu ve Velkém Meziříčí již 20. charitativní ples. Je milé a sympatické, že rok co rok se z dražených výrobků klientů získá poměrně velká částka finančních prostředků, které jim pomáhají zpříjemnit život a prostředí, v němž tráví většinu svého času. Letošní výtěžek z tomboly a dražby bude využit na zrekonstruování venkovních prostor, naučné stezky a posezení. Vraťme se však k samotnému plesu. Jak už to bývá zvykem u podobných akcí, tak parket nikdy není prázdný. Uživatelé centra Kociánka si pro nás připravili vystoupení s názvem Afrika. Oceňuji výpravu, kostýmy, herecké výkony, kulisy, hudbu, a především spoustu energie, kterou do nácvičku museli všichni vložit. Klobouk dolů. Kapela Na šikmé ploše a zpěváci z muzikálu Děti ráje roztančili nejednoho z nás a patří jim velké poděkování. Já osobně děkuji za pozvání a do Březejce v čele s vedoucí pracoviště

Za dvacet let svého trvání si tradiční ples Březejce našel mnoho příznivců. paní Marií Doležalovou přeji, aby měli dostatek sil a dobrých andělů, kteří jim pomohou.

100 let československé (a české) vlajky

Ústavou z 30. března 1920 byla definitivně schválena podoba československé vlajky. K tradiční české červenobílé byl přidán ještě modrý klín, který značil Slovensko, a zároveň odlišil naši vlajku od polské. Za autora vlajky je považován heraldik Jaroslav Kursa. Jeho první varianta však měla klín jen do 1/3 délky vlajky, takže při horší viditel-

nosti nebyl příliš zřetelný, a proto byl prodloužen do poloviny délky.

Po rozdělení ČSFR měly oba nástupnické státy začít používat novou verzi, Česká republika však zůstala u původní československé, a tak si nyní můžeme připomenout její stoleté výročí. Obrázek vlevo pochází ze 100+1 ZZ a ukazuje několik navrhovaných variant.

Jeden svět se odkládá, proběhla ale „ochutnávka“

V minulém čísle zpravodaje jsem vás zvala na festival dokumentárních filmů Jeden svět pořádaný Člověkem v tísni. Bohužel, koronavirová pandemie a s ní spojený zákaz všech společenských akcí zapříčinily, že přehlídka byla odložena na podzim. Přesto jsme 5. března mohli v Třebíči ještě před tímto opatřením zhlédnout tři filmy v rámci „ochutnávky“, kterou pořádala Kavárna a vinárna Salsa. I díky tomu jsme viděli, že svět není černobílý a že všude žijí lidé mající nějaké radosti či sny, touhy i starosti – a nezáleží přitom na barvě pleti, vyznání či pohlaví.

Jeden film byl z Indie, druhý z Rumunska a třetí z amerického Texasu. A všechny měly jedno společné: byli v nich zachyceni mladí lidé, kteří chtějí něco dokázat, žít podle svého, jít si za svým cílem, třeba i navzdory tomu, že mohou mít nějaký handicap, ať už zdravotní, tak sociální.

V Salse jste také mohli zhlédnout výstavu kreseb žáků

Diváků se v Salse sešlo několik desítek.

ZŠ Benešova Třebíč a Gymnázia Třebíč, které se k Jedno-
mu světu vztahují.

Letos mám tu čest „třebíčskou“ část festivalu Jeden svět zaštiťovat. Chtěla bych poděkovat všem organizátorům, že mě k záštitě oslovili, a těším se, až festival bude moci po odeznění pandemie proběhnout.

Snad paprsky vědění opět rozzáří školní třídy

Je to už 428 let, co se 28. března 1592 narodil Jan Ámos Komenský. Již loni jsem zmínila, že obě jeho manželky měly vztah k Třebíči – tomu se však tentokrát věnovat nechci, byť tato skutečnost člověka z našeho kraje hřeje u srdce. Důležitější v těchto dnech asi je, jak by pohlížel na situaci ve školství.

Učitel národů by se asi divil, kdyby viděl výuku dnes. Kvůli koronavirové pandemii se děti učí doma, učitelé s nimi komunikují na dálku a jejich úlohu převzali rodiče. A také televize, která každý den vysílá výukový program.

Je to opravdu velmi nezvyklá, a hlavně těžká situace. Těžká pro učitele, kteří se museli přizpůsobit novým podmínkám, těžká pro rodiče, pro něž musí

být domácí výuka v kombinaci s řadou dalších povinností, které jsou na ně kla-

deny, značně vysilující, a samozřejmě i těžká pro děti, které nemají potřebný sociální kontakt se svými vrstevníky. Proto jim všem patří můj hluboký obdiv a velký dík, že to nevzdávají. Snad toto provizorium brzy pomine. Protože jinak než provizoriem tento stav opravdu nazvat nelze – vždyť i sám Jan Ámos Komenský ve svém „Navržení krátkém o obnovení škol v Království Českém“ jasně napsal, že výuka se má provádět hromadně, tedy jeden učitel má učit skupinu žáků. Tak jako „...jedno slunce na výsosti stojíc, jedněmi a týmiž paprsky osvěcuje a zahřívá všecku zemi.“.

Věřme tedy, že co nevidět učitelé opět svými paprsky vědění rozzáří školní třídy a děti se budou učit pospolu.

21 let ČR v NATO Památka obětí největší vraždy

Ve čtvrtek 12. března jsme oslavili 21 let od chvíle, kdy se naše země stala součástí NATO.

Česká republika své členství nechápe pouze jako pasivní, ale snaží se v paktu také angažovat. Například naše speciální či chemické jednotky si od spojenců mnohokrát vysloužily slova chvály. Také naši velitelé jsou v rámci paktu vysoce oceňováni. Nelze se proto divit, že náš armádní generál Petr Pavel v letech 2015 až 2018 zastával post předsedy vojenského výboru NATO, tedy nejvýše postaveného vojáka v rámci celé aliance. Členství v NATO musí být pro naši zemi stále prioritou.

Osmý březen je v kalendáři velice smutným dnem, připomínáme si totiž Den památky obětí vyhlazení terezínského rodinného tábora v Osvětimi-Březince. V noci z 8. na 9. března 1944 nacisté v tamních plynových komorách povraždili více než 3700 Židů z Terezína. Toto datum je tedy datem největší masové vraždy československých občanů za 2. světové války a zřejmě i v dějinách vůbec. Na tuto hrůznou událost, která je jednou z nejmútnějších v dějinách naší země, se ale velmi zapomíná. Důvodem je mj. i fakt, že k ní, jakož i k samotnému místu, kde k vraždě došlo, prakticky neexistují dokumenty. Jednalo se o místo v Osvětimi, o němž se prakticky nic nedochovalo. Jeho historii odborníci teprve nyní, po více než tři čtvrtě století, rekonstruují. Snad se jim to podaří, abychom si všichni uvědomili, jaké hrůzy 2. světová válka přinášela.

Opustila nás Dana Zátopková

Dana Zátopková (19. 9. 1922 až 13. 3. 2020)

S hlubokým zármutkem jsem se 13. března dozvěděla zprávu o úmrtí oštěpařky Dany Zátopkové, nejstarší české olympioničky, sportovní legendy a také vdovy po nejznámějším českém běžci všech dob – Emilu Zátopkovi. S ním ji pojila nejen láska ke sportu, ale také fakt, že se oba narodili ve stejný den – 19. září 1922. Když se ve 40. letech poznali, brali to jako dobré znamení, které vyústilo nejen svatbou, ale i společným startem na letních olympiádách v Londýně (1948), Helsinkách (1952),

Melbourne (1956), k nimž paní Dana přidala ještě samostatný start v Římě v roce 1960. Z Helsinek si dovezla zlatou medaili, z Říma stříbrnou, k tomu mezitím navíc přidala i světový rekord, jehož dosáhla v roce 1958.

S paní Danou odchází jedna z nejvýznamnějších osobností české atletiky. Snad se ve sportovním nebi setkala se svým milovaným manželem, který nás opustil před dvaceti lety. Čest jejich památce.

Požehnané Velikonoce

Milí přátelé, přeji Vám klidné prožití velikonočních svátků. Letos bohužel budou velmi smutné, protože děti nebudou moci chodit na koledu, rodiny se nebudou moci vzájemně navštěvovat a věřící si nebudou moci připomenout Kristovo umučení a jeho slavné vzkříšení v kostelích. Bohoslužby budou alespoň přenášeny v ČT, a to už počínaje Zeleným čtvrtkem, a proto věřím, že nejvýznamnější křesťanský svátek letos i tak proběhne slavnostně. Dovolím si vypůjčit jednu z proseb evangelického duchovního Daniela Že-

*Kdyby se mě Bůh zeptal, co si přeji na svátky,
řekla bych jen: S láskou opatruj ty, kdo čtou
tyto řádky. Přeji krásné Velikonoce!*

Hana Žáková

natého, která zní: „Pane Bože, pomáhej nám pamatovat na prožité dny i tehdy, až budeme

chodit bez roušek, abychom spolu s rouškami neodložili i úctu k sobě navzájem.“

Přeji vám všem požehnané a láskou naplněné Velikonoce.

Mezinárodní den žen

Na 8. března připadá Mezinárodní den žen – den, kdy celý svět slaví sociální, ekonomické, kulturní a politické úspěchy žen a zároveň volá po důslednějším prosazování genderové rovnosti. Pojďme se krátce podívat do historie. Poprvé se tento den slavil v roce 1911. Od 29. února 1920 garantuje Ústavní listina Československé republiky volební právo pro státní občany bez rozdílu pohlaví. Již sto let tak české ženy mohou chodit k volbám. Radíme se mezi země, kde volební právo žen bylo uzákoněno poměrně brzy, např. ve Francii mohly ženy volit od r. 1944, v Itálii od r. 1945 a ve Švýcarsku se plně volební právo zakotvilo až v r. 1975. Co se však týče současného podílu zastoupení žen v rozhodovacích pozicích, tam ČR zaostává. Naznačuje to výsledek Indexu genderové rovnosti, který v minulém roce zveřejnil Evropský institut pro rovnost žen a mužů. V žebříčku 28 sledovaných zemí v rámci EU Česká republika obsadila 21. příčku. Dle statistik, které uvádí občanské sdružení Fórum 50 %, je ve Vládě ČR zastoupeno 27 % žen, v Senátu rovných 20 % a v Poslanecké sněmovně 22,5 %. V zastupitelstvech měst a obcí máme 27 % žen a post hlavy státu je v naší zemi prozatím výhradně mužská záležitost.

Mezinárodní den žen byl oficiálně uznán Organizací spojených národů v roce 1975, což byl Mezinárodní rok žen. Ve

131 zemích proběhly reformy vedoucí k podpoře genderové rovnosti, ve ¼ zemí jsou platné zákony postihující domácí násilí a ve školách je dnes víc děvčat než kdy předtím. To však stále není dost a zůstává tu spousta výzev pro všechny země. Bohužel i dnes je na světě 10 % dívek, které nemají přístup ke vzdělání. Až trojnásobně více času tráví ženy péčí o domov a výchovu dětí a ztrácí tak rovnoprávné příležitosti ve vzdělání, na trhu práce a v příjmech. Mladé ženy pečující o děti jsou až o čtvrtinu náchylnější k chudobě než muži. Jsem však plná naděje, že rokem 2020 začalo nové století, které bude znamením velkých změn v oblasti rovných práv všech.

Adresa: Valdštejnské nám. 17/4, 118 01 Praha 1

E-mail: zakovah@senat.cz, **Telefon:** 608 456 620

Obvodní kancelář v Třebíči: Každé pondělí na ulici V. Nezvala 2/3 (budova firmy McRAI).

Hodiny pro veřejnost: **Z důvodu pandemie Covid-19 je kancelář nyní uzavřena. V případě potřeby mě kontaktujte pomocí e-mailu či telefonu. Děkuji za pochopení.**

Sledujte můj web www.hanazakova.cz, instagram [zakova.h](https://www.instagram.com/zakova.h) či facebook [www.fb.com/hanazakovasemat](https://www.facebook.com/hanazakovasemat), kde najdete aktuální články, fotogalerie a také více pozvánek na akce.